

[Leth Mouritzen.]

Det oplyses i Bemærkningerne, at 54 Kommuner har benyttet sig af Adgangen til at indføre tvungen Boliganvisning efter Loven af 22. August 1945. Det vilde have været naturligt, om Ministeriet havde indhentet Rapporter fra disse Kommuner om de Erfaringer, der var indhøstet gennem Administrationen af Loven, og Udtalelser om disse Kommuners Syn paa Lovens Virkning over for Bolignøden med Henblik paa en Fortsættelse eller en Videreførelse af Boliganvisningen. Disse Oplysninger vilde saa have været et naturligt Led i de Bemærkninger, der ledsager et Forslag som det foreliggende. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Har Ministeriet indhentet saadanne Oplysninger, og i bekræftende Fald, er de tilgængelige for et eventuelt Udvalg i denne Sag?

Bolignødens Bekæmpelse er en saa vanskelig Opgave for Kommunerne, at det vilde være naturligt, om man tog deres Mening med i Betragtning ved Udformningen af en fremtidig Ordning. Jeg kan ikke tro, at den højtærede Indenrigsminister er helt uvidende om, hvad Kommunerne mener om de Foranstaltninger, som foreløbig er tilladt til Bekæmpelse af Bolignøden. For nogen Tid siden har Esbjerg Kommune, efter hvad jeg har faaet oplyst, rettet en Henvendelse til Indenrigsministeriet om Boligrationering. I Kolding Kommune er der i et Byraadmøde givet Udtryk for, at en saa lempelig Form for Fordeling som den af Organisationen De samvirkende Lejerforeninger foreslaaede vilde kunne afhjælpe hele Bolignøden i Kommunen. Marstal Kommune finder, at Tanken om Indgreb for at klare Bolignøden er naturlig, men anbefaler en anden Fremgangsmaade som mere hensigtsmæssig for Forholdene paa Stedet. Disse Skrivelser staar til Raadighed til Ministeriets Orientering. Endvidere har jeg en Kopi af en Skrivelse af 13. April 1946 fra Aarhus Byraad til Indenrigsministeriet, som jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse vil læse op:

„I Anledning af en Henvendelse fra De samvirkende Lejerforeninger og med den overordentlig store Bolignød her i Byen som Baggrund har Byraadets Fler-tal vedtaget at rette Henvendelse til Hr. Ministeren om at foranledige, at der indføres Boligrationering i Aarhus, saaledes at Lejligheder paa 5 Værelser og derover deles eller underkastes Tvangsfremlejning, for saa vidt der er færre Beboere end 1 for hver 2 Værelser.

Idet der i umiddelbar Nærhed af

Aarhus By findes en stor Del grundmurede Sommerhuse, der egner sig til Helaarsbeboelse, skal man endvidere henstille, at der tilvejebringes Hjemmel for at inddrage saadanne Sommerhuse til Boliger for husvilde Familier.“

Den er underskrevet af Unmack Larsen.

Denne Henvendelse giver ikke Indtryk af, at det har været muligt at klare den overordentlig store Bolignød med den gældende Lovgivning for Aarhus Kommunes Vedkommende. Hertil kommer de gentagne Udtalelser, som Borgmester Munk i Københavns Kommune er kommet med i Borgerrepræsentationen om Nødvendigheden af at rette en Henvendelse til Indenrigsministeriet om yderligere Lovhjemmel for at kunne komme de husvilde til Hjælp. De sidste Udtalelser, som Borgmesteren fremsatte Lørdag den 20. April i Studenterforeningen i København, er velegnede til Overvejelse:

„Der er 5 000 københavnske Familier med Børn, der savner selvstændig Lejlighed. Medens Forældrene fører en Nomadetilværelse rundt hos Venner og Bekendte, har Kommunen midlertidigt maattet anbringe 2 000 af de husvilde Børn paa Optagelseshjemmene.“

Op de Oplysninger, som Borgmesteren bragte om Befolkningens Fordeling i de københavnske Lejligheder, er en naturlig Baggrund for den Slutning, som Borgmesteren antydede maatte drages af de Kendsgerninger, der foreligger. „Af Københavns 260 000 Lejligheder er ikke mindre end 180 000 beboet af Familier uden Børn, og 19 000—20 000 af dem rummer 5 Værelser eller mere.“ Københavns Husvilde-Borgmester slutter heraf, at der maa skabes en Lovhjemmel, saa i hvert Fald foreløbig 5 000 af de store Lejligheder kan beordres til at optage en Familie, som er uden Bolig.

Det er glædeligt, at nu ikke alene Danmarks Lejerforbund, men ogsaa Borgmester Munk gaar ind for det Krav om Boligrationering, som De samvirkende Lejerforeninger rejste allerede i Efteraaret 1942.

Naar hertil føjes, at Tusinder af Familier uden Børn i Øjeblikket er afskaaret fra at opnaa en ledig Lejlighed, og at Tusinder af unge er gift uden eget Hjem i de senere Aar, at andre Tusinder af unge venter paa at faa Mulighed for at gifte sig og kunne indrette sig i eget Hjem, og at Tusinder af Hjem ønsker at befries for den Overbefolkning, som har været en Ulempe i mange Aar, synes jeg, at der kunde have været udvist et større Initiativ fra det høje Ministeriums Side i denne Sag. De store Lejerorganisationer har paa forskellig Maade